

[Alice Hedegaard]

de drikker sig fra sans og samling? Det sidste er jo helt legalt, men sikkert ikke mere sundt.

Retsforbundet går ikke ind for en frigivelse af hash, men vi mener alligevel ikke, det vil være realistisk at stramme reglerne. Politiet må langt hellere bruge mandskab på at finde bagmændene til alle ulykkerne. Vi finder, at det omtalte cirkulære nr. 144 har en fornuftig udformning.

Keld Larsen (VS):

Fremskridtspartiets heksejagt på alle former for social forståelse er nu nået til uskyldige hashrygere. Nu skal der mudres op i det lille gadekær, og rigsadvokatens cirkulære fra 1969 skal mules. I bemærkningerne til forslaget gøres cirkulæret indirekte ansvarligt for det store antal galarraygere, som findes i samfundet. For fremskridtspartiet er der ingen forskel mellem hash og heroin, tværtimod er hashen netop indgangsport til heroinet. For fremskridtspartiet er der en naturlig bro fra hashen til heroinet. For fremskridtspartiet er de euforiserende stoffer taget ud af den sociale situation, som de indgår i, og blevet gjort til en frit svævende ulykke forårsaget af finkulturelle personers dårskab.

VS skelner strengt imellem hash og narkotika. For VS er gangen fra hash til hårde stoffer for det første langtfra automatisk, som fremskridtspartiet lægger det op. Tværtimod: kun et lille mindretal af hashrygere ender som narkomaner, og de få, der gør det, gør det udelukkende af sociale årsager.

Sagen i en nøddeskal er netop, at hashens ulovlighed gør, at den sælges i kriminelle miljøer og ofte af de samme pushere, som handler hårde stoffer. Derfor er der kun ét at gøre efter VS' mening: at legalisere hashen og lade staten stå for salget. Herved hives hashen ud af de kriminelle cirkler, hvor de hårde stoffer sælges.

I øvrigt har cannabis før 1915 kunnet købes på apotekerne helt legalt, uden at det i øvrigt medførte en større stigning i antallet af narkomaner. Siden er stoffet jo blevet en del af det ungdomsoprør, som skyldede hen over den vestlige verden i 1968 med en ideologi, der er stik imod fremskridtspartiets ideologi, og det er måske dér, vi skal finde noget af årsagen til fremskridtspartiets hårde indsats imod hashen. På trods af at eksperterne stort set – i hvert fald de mere lodige af

dem – er enige om hashens relative ufarlighed, idet der ikke kendes noget til fysiske skavanker og det kun er meget lidt vanedannende, i stil med kaffe og cigaretter.

Må jeg spørge fremskridtspartiet, om kaffe også skal forbydes, eller hvad med bajere for den sags skyld? Alkohol er jo bevisligt langt mere farligt og meget mere ødelæggende for befolkningens sundhed, som fremskridtspartiet skriver i bemærkningerne, end hash, så hvorfor ikke slå til over for den første kølige pils, som ungdommen nyder, for på den måde at slå til over for den farlige vej, der betrædes?

Disse kendsgerninger har bevirket, at hash er afkriminaliseret i store dele af den vestlige verden, bl. a. i visse amerikanske stater, i Canada og i Holland, hvor man oven i købet for tiden diskuterer at gøre hashen direkte lovlig, bl. a. ud fra ønsket om at frigøre politistyrkerne til jagten på de hårde stoffer.

Dertil kommer, at man i de lande, hvor hashen vokser frit, har nydt den i århundreder, ja, måske endda i årtusinder, uden at det får de skadelige virkninger, som fremskridtspartiet ridser op. Ergo er det de sociale årsager, vi skal have fat på.

Man kan så spørge sig selv, hvorfor man ikke kan gøre noget lignende i Danmark, hvor der oven i købet er ved at udvikle sig en lille, hyggelig hjemmeproduktion til gavn for valutabalancen. Skal politiet også rundt og hive hamplanterne op af folkets baghave for at skabe bevismateriale til at kunne smide ungdommen bag tremmerne?

I øvrigt kan man jo muntre sig over den skattebyrde, der uden tvivl ville blive en følge af fremskridtspartiets forslag. Jeg vil gætte på – det er svært at undersøge, for der er ikke lavet nogen klare statistikker over det – at mindst 250.000 mennesker i dette land jævnlig får sig en pipe hash. Ifølge sidste nummer af »København« regner man med, at København passerer af 10 t hash om ugen, så der er altså en del flere mennesker, der nyder det stof, end det er fremgået af de øvrige taleres indlæg her fra talerstolen.

Hvis hele denne stribe skulle ind og bide i tremmerne, ville det nødvendiggøre en udvikelse af fængselskapaciteten op til flere gange. Hertil kommer alt det politi, der skulle ansættes til at patruljere på gaderne. Alt sammen finansieret af de skatteydere, som fremskridtspartiet taler så pænt om. Jeg skal